

Cihat Albayrak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

18.11.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Çocukluğun Hatıra Defteri

Hatırladığın ilk anın ne
Akraba kadınların erken doğan düğün telaşları
Kazanlarda pişen koyun etinin kokusu
Dere kenarında yıkanan bulaşık
Kaç kat çorap giyersek ısınır dünya
Hıdrellez gelmiş aşağı mahalledeki çimenliğe
Çerçiii diye bağıyor hala
Kulaklarımın da hatıra defteri var
Sabri Dayı kaç yaşında emekli oldu ki dünyadan
Semaverde çay demleniyor öğleden sonraları
Bakkala yazdırılan bir paket çekirdek
Eşlik ediyor dedikodulara
Sakızlarını yazmalarına yapıştırıyor
Kadınlar çay içerken
Yirmi yıldır aynı rafta oturuyor süslü fincanlar
Eski televizyon
Bir paket mandal ediyor eskicinin tartısında
Seviniyordu
İşe yaramadıktan sonra
Ne yapsın annem
Çeyiz sandığını
Deri ceketini evlenmeden önceki babamın

Cihat Albayrak

Geride Bıraktıklarımız

mum ışığında el yapımı hayaller vardı,
duvarlardaki aksine hayran gözlerde tüten.
akasyalara salınmış salıncaklar ve de...

dünya bir öküzün boynuzları üzerinde değildi ama,
hayat öylesine çalkantılı,
bir ayağı çukurda insanları taşıyordu göbeğinde.

kar toplarına doyan sevgililer,
bahçesindeki tavuğu yakalayabilmek,
onu sevebilmek için dakikalarca koşturan çocuklar,
hayata bir gol atabilmek için yaşayan insanlar...

zaman körü toplumlar,
çiftlik rejimli devletler...

dökülecek yaprağı kalmamış bir çınar,
zaten ormandaki tek ağaç.

Cihat Albayrak

Göz Hakkı Şiirler

Gökyüzünün Duası

Af çıksa
Saliverilse kafeslerinden
Tüm kuşlar

#

Bir yara bandıydı anne sesi
Müsaitseniz size gelecek annem dedim;
Babamın mezar taşına

#

Çocuktuk, bant yapıştırır sanırdık
Vakitsiz yağın yağmuru bile gökyüzüne
Ve ayrılan anne babaları çocuklarına

#

Huzursuzum
Bir şarjör taktılar zira
Vicdanımın yerine

#

`Bahar' yazıyordu ayşe
Bütün son'ların altına
Haydi diyordum, hoş geldin'e gidelim erik ağacına
Boynunu bükmüş serçe, geçmiş olsun'a gidelim
Yumurtadan çıkmış bir civciv, gözün aydın'a gidelim
Cihat şiir yazmaya başlamış, hayırlı olsun'a gelse ayşe

#

Altın anahtarını vereceklermiş cennetin
Allah'ı en çok sevene
İkimiz için çabalıyorum
Bir sürahi dua verse
Alnımdaki terleri eteğiyle silse ayşe

#

Çiçeği burnunda bir kadındır bahar
Yüz gram gül kurusu ile kaynatmalı sesini
Bulaşma bana ayrılık, abime söylerim.

#

`Benim uykusuzluğum seninkine benzemez'
Diyor kafka milena'ya
Ya benim yalnızlığım

Seninkine benzer mi ayşe
Gelecek istasyon sen olmalısın
Tüm yolculuklarımda

#

Evlilik

Kocası, ona vakit ayırsın diye
Bilgisayar gibi kokmak istiyor
Parfüm satın alan kadın

#

Sanat İçin Sanat

En nadide örneğidir
Minyatür sanatının
Bebeklerin elleri

#

Nispet

Kuru yapraklardan döşek yapmıştı kedi
Kıskandım, ben nöbet tutarken
Uyuyan askerleri kıskanmadığım kadar

#

Yoğun Bakım

Kalbi durmuştu ve
Kalp masajı yapıyorlardı
Öldüğünü gördü rüyasında
Uykusundaki hasta

#

Duvar Yazısı

Nasıl bulmak istiyorsak
Öyle bırakmalıydık dünyayı çocuklarımıza
Boşa akıtmamalıydık kanı
Lüzumsuz(sa) söndürmeliydik savaşları

Cihat Albayrak

Gözyaşı

puslanmış bir gözyaşı;
erir ya hani,
kayar gamzelerinden,
dur-duramazsın hani,
kal diyemezsin..
yüzünde kederden bir kanal,
yakıp durur ya hani,
kazır yüzüne kaderini..
her bahar bir yalnızlık;
küşersin ya damlaya,
boğulursun hani,
buz keser ya bedenini..
umutlar neden hep zamansız gelir;
gökkuşuğu renklerini neden geç giyindir?

Cihat Albayrak

Hayırlı İşler Dünya

İşe gitmediğim bir sabah
Dolaştım şehrin ara sokaklarında
Kitaplarımı bıraktım tahta masaya
Ve bozuk para, çay tabağına
İhtiyardım, selam veriyordum
Tanımasam da, karşıma çıkanlara
'Uğurlar olsun' diyordum çoluk çocuğa
'Hayırlı işler' dünya
Evin kapısını kilitlemiş miydim
Onu düşünüyordum
Namaz kılmış mıydım
Kahvaltı yapmış mıydım
İnsan, birini çok özleyince
Tok hissediyor kendini
Fazlasıyla doymuş hayata
Sağ cebimde beyaz mendil
Yirmi yıldan beri boyalı ayakkabılarım
'Camimizin ihtiyaçları için'
Bırakıyorum maaşımı kutuya
Gözlerim alışmamıştı
Uğradım fotoğrafçıya
'Bulunur mu' dedim, 'eski İstanbul usta'
'Kimseye karışma' derdi babam
Bir yere gönderince
Tanıdım ve öyle karıştım ki Ayşe'ye
Şairdim ve
Hiç işe gidemedim
Ayşe, gidince

Cihat Albayrak

Huzur Ansiklopedisi

Bazen
insan bazen kendisinin
hatıra defteridir

İnsan
kendini en iyi
sevgilinin gözlerinde
ya da ne bileyim işte
bir yağmur damlasında
toprak kokusunda
bir çocuğun tebessümünde
bir son nefeste görebilir

Bazen
dünyadaki tüm çocukların
dualarında sana yer verdiklerini
bütün güzel şarkıların
aslında sana söylendiğini
güneşin her sabah
adının baş harflerini aydınlatmak için doğduğunu
düşünüyorum

İnsan
kaçta kaçına sahiptir dünyanın
kaç parseldir insanın iyi niyeti
sen sevgili,
hangi yalnızlıklarda büyüttün merhametini
sesine yuva yapmış güller mi var
neden huzur denen özlemi insanın
senin kucığında uyuyor bir bebek gibi

Bazen
hayatımın tüm o an'larının
seni doğurduğunu düşünüyorum
attığım bütün adımların
beni sana getirdiğini
ve şükür
ve şükür ya rabbim
sevgili, ki ne güzel nimetsin sen
nasıl bir lütfu allah'ın
bir güvercinin su içerken
başını gökyüzüne kaldırması gibi

Bugün mektuplarına kitap okuyorum
bugün hayatıma dahil ettiğin her şeye
çocuklarımız gibi bakıyorum

Bugün cuma
şeker veriyorum bir çocuğa
bir resim defteri gibi
renklerine dönüyor hayat
çizgi filmlerdeki kadar özlediğimiz;

hayat,
ziyaret etmeyi unuttuğumuz yaşlı bir akraba sanki
biz başkalarının hayatlarında kiracı
ölüm adında bir çocuk büyütüyoruz

Bugün saatler sabırsız
yüz görümlüğü istiyor dakikalar
çocuklar utangaç gülümsemelerle bakıyorlar yüzüme
sakladığı bir şey var benden hayatın
bildiklerimin ne kadarından vazgeçmeliyim sevgili
öğreteceklerinin ne kadarına talip olmalıyım
kaç pencere olmalı güzelliğini evime doldurabilmek için
kaç filiz vermeliyim
beni büyütebilmen için

Bugün bahar;
erik ağacımı öldürdü diye kızıyordum kar tanelerine
bugün
çok mahcubum sabır denen nimete karşı
bugün sağ tarafım erciş
sol yanımda çorum var
istanbul gözlerimin içine bakıyor
bir martının telaşını paylaşıyorum sabah simidinde
bugün dünyanın en güzel günü
hayatımın tek günü bugün

İnsan
bir gün yaşıyor
bütün anıları insanın,
bir kelebeğin kanadına sığacak kadar
sen sevgili,
dünyanın en güzel resmini çiziyorsun sanki
ellerinle tanışan her tuval
resimli bir çocuk kitabı gibi
hani bencilliğimiz henüz bizden büyük değilken
küçülüp içine girebileceğimizi sandığımız kitaplar gibi

Ben, bu sabah
bir ayakkabu boyacısıyım sokağın başında
bir dilenciyim cami avlusunda
korsan kitap satıyorum beyazıt meydanında
ben bu sabah,
artık isimleriyle seslendiğim kuşlara yem veriyorum
erik ağacı ile sohbet ediyorum
senden bahsediyoruz uzun uzun
bu bahar sırtımızı birlikte yaslayacağız gövdene diyorum
seviniyor, birkaç beyaz çiçek döküyor avucuma

Bu sabah,
bir inci fefalim ben, serin dularında van gölünün
sıcak ekmek kokusuyum
bir gazete haberiyim

bir bardak suyum ben bu sabah,
karşılığında hayır duası alınan

Bu sabah,
insanları mutlu eden her ayrıntıyı ben;
huzur sunan bir sebil; kim bilir

Çünkü bu sabah,
farkındayım hala senin,
aşk diye heceliyorum tüm isimleri
çünkü bu sabah utanmıyorum
insanların selamsızlıklarından
umutlaştırıyorum gözümün değdiklerini

Bu sabah bu şiiri yazıyorum sana,
çünkü, yarın olmayabilirdik hiçbir beyaz sayfada.

Cihat Albayrak

Kaç Zil Kaldı Ölmeye

Merhaba, sözün sahibi
Durduğun yerden nasıl görünüyorum
Sıkıldın mı izlemekten
Kobay fare gibi
Labirentindeyim hayatın
Tanımaya çalışıyorum
Çıkış yolu koymuşsundur bir yerlere
Ama ben, etrafıma bakıyorum
Ellerine sağlık
Kasabalar çok güzel olmuş
Oyuncak kutuları da öyle
Süslü kahveler, çikolatalar ve kitaplar
Elbise kılıflarıdır insanlar
Reçel kavanozları pek hoş olmuş, ellerine sağlık
Saçımdaki ilk beyaz istisna
Ama, kurabiyeler harikulade olmuş
Kısa kollu tişörtmüş çocuklar
Kazak olacaklarmış büyüünce
Erik ağacı kaçta gidiyor
Kaç zil kaldı ölmeye
Saat üç yönüne tarıyor saçlarını yetişkinler
"Sıra'dan bir gün" çekip alıyor genç kız
'Ya çıkarsa' diye
Gizli kamera örümcekler
Karıncalar, dinleme cihazı
Yalnızlığımıza şiir yazdığımızda
Nasıl da gülüyorsun Rabbim, kim bilir
Deprem eyvallah da
Sen kızınca da, anlar mı kuşlar
Sıkıldım Cihat Albayrak olmaktan
İkibin'li yıllardan, öğretmenlikten
Uyandığımdaya, denizci olmak isterdim mesela
Milattan öncesinde / Adım Sepehr / Memnun olurum
Merhaba Allah'ım
Hangi isimler moda şu sıra
Erkek için Barış, kız için Zeynep takvim yaprağında
Defterin kenarına
'Boş ders' adlı sinema filmi çiziyor öğrenci
Kompozisyon yazın diyor öğretmen
Tatil hakkında diyor
Bu yaz / listeliyorum
Kızını öldürdü komşumuz
Baba iflas etti / anne delirdi
Hayat, kaç yazılı, kaç sözlü Allah'ım
Nereye kadar sorumluyuz
Kitap'tan mı çıkacak sorular
Merhaba Rabbim
Oğluma bir hatıra bırakabilecek miyim
Bir gün benden daha yaşlı olacak
Parmak kuklası vicdan denen şey
Satır aralarına gizleniyor utancından
Cennetin diline çeviremediğimiz sözcükler;

Nefret mesela, intikam, kan
Eczanelerde satılmalı bazı şiirler
Reçetesiz alınmamalı
'Allah' demeyi kendine yediremiyor
'Tanrıci' şairler
Günahı boynuma
Ettim pek çok sual
Aspirin içirmiş kadınlar var mahallemde tavuklara
Ölçmüşler ateşleri varmış, hayret
Sevgiliyi değil, elektrik arızayı arayan ev telefonları
Şöyle dua ederdi kardeşim becerebilseydi,
Okul sadece teneffüs olsa
Ömür öğleden sonrası pazarların
Bana müsaade Allah'ım
Kenarlarına taşırmadan boyamalıyım şimdi baharı

Cihat Albayrak

Kader

tükenmeyen hırsları
ve doymayan karınları var
büyüklerin.

dünya,
benciliklerin
etrafında dönüyor;
iklimler onların boyunduruğunda...

sen, hasta kardeşim!
büyüklerin kalemine bakar
sıhhatin;
savaş deseler ölecek,
barış deseler sevineceksin.
ama dâima sen oynayacaksın
zulmün figüranlığını...
ölen de sen olacaksın yani;
öldürülen de!

***

isyanın ulaşamayacak
vicdanlara,
sesin yankılanıp duracak
uyuşmuş bilinçlerde.
susacaksın sonra,
yalnızlığın gitgide büyüyecek;
dört duvar arası da yalnızlık olacak
iki kıtanın bulunduğu
istanbul da dönecek sırtını
yalnızlığın a...

sen
gözyaşı döneceksin
akrika'daki, filistin'deki, çin'deki
kardeşlerin için.
aynı acıyı paylaştığın
yüreklere selam duracaksın!
var olduğunu hissetmenin
tek yolu bu;
değiştiremesen de dünyayı,
çabalayacaksın
iyileştirmek için bir tek kötülüğü...

Cihat Albayrak

Kağıttan Gemi

Kaptanıyım kağıttan bir geminin
Mavi leğende yol alıyoruz tayfomla
Ne fırtınalar gördük, ne dalgalar
Ellerinden geleni yapsın
Üzemez bizi insanlar
Ufukta, insan yüzü görmemiş bir ada
Kan değmemiş topraklarla doluymuş
Hazine sandıkları
Başımda şapkam, sırtımda yeleğim var
Kaptanıyım, mavi leğende yüzen kağıttan geminin
Küçük kız çocuğunun hayalîyim
İntiharlar yok onun dünyasında
Para piyasaları yok
Aile içi şiddet yoktur
Bir çocukla oyuncakları arasında
Evcilik oynarken, boşanmaz hiçbir çift
Ben, kaptanıyım kırmızı elbiseli hayalin
Müzik kutusu taşıyım cebimde
El sallar ardımızdan özleyen melodiler
İndirin yelkenleri
Bir çocuğun nefesi itecek gemimizi
Üfle küçük kız, uf olmuş dünya

Cihat Albayrak

Karanlık Oda

Şeker Amca diyor çocuklar dayıma
Koşuyorlar görünce sokağın karşısında
Tedbirli adam, cebinde taşıyor mutluluğunu
Elifba öğretti, çıraktım fotoğrafçıda
Abdest aldım, Şehitler Çeşmesinin suyuyla
Eşlik ettim, ikindiden sonra bir duaya
Helva dağıttım her cuma
Bereket versin dedim
Tebessüm eden müşteriye
'Gene bekleriz' diyordu dayım
Giden hoşsohbet olunca
Sefer taslarında sıcak selamlar taşıdım
Evden dükkana
Usta bir çocuktum
Fotoğrafçıya çirak olduğumda
Negatifleri kesiyordum, karanlık odada
Allah'ın isimlerini ezberletiyordu dayım
Şöyle soruyordum; 'dayı, kaç kişidir Allah? '
Şikâlinca kaçtım
Gittim arkadaşlarımla
Okul bahçesinde maça
Bisikletimin tekerine süs aldım ilk haftalığım
Bant kokusuna aşık oldum, defter kağıdına
Kitaplarımı ciltlerken karar verdim okumaya
Okudum ve küçük adam oldum
Ellerinden öptüm ve
Hoşça kal dedim çocukluğuma

Cihat Albayrak

Mıntıka Temizliđi

Sınav kağıdını saklar çok bilmiş
Nar suyu bulaşır gelinliklere
Çay ocağıdır kış mevsimi
Dumanı üstündedir evlerin
Tavşan kanı bir Filistin ısmarlar İsrail
Kanlı bir temennidir Filistin
Ben, emredersiniz derken
Yaşı benden hayli küçük olan bir komutana
Çırac verilir komşunun oğlu fotoğrafçıya
Bir iyilik icat eder ayşe
Kanamalı hastadır ayrılığımız
Kavuşmak, haylaz çocuk
Dördüncü kattan bakkalın çırağına sarkıtılır
Alışveriş sepeti
Şapkasını ters çevirip, yerdeki ceketinin üzerinde
Namaz kılar tarlasındaki köylü
Murat, sobasını yakar köy camisinin, cumadan önce
Bastonuna sarılması gibi ihtiyarın
Mektupları yanımda ayşe'nin
Ben, mintikasını yaparken dünyanın
İmece usulü hatim indirir mahalledeki kadınlar
Şekerle kerpeten muhabbet eder çaycının elerinde
Komşuya dolu döner yemek tabağı
Parmak kaldırır öğrenci, önlüğü yırtılır
Kardeşlerine annelik yapar abla
Neye güldüğümüzü anlamayan
Bir öğretmendir yoksulluk
Ben, yanıklarını ayıklarım karavana böreğin
Ayakkabı özlemi çeker küçük kız
Baloncuklar yapıp sabun köpüğünden
Ayakkabılarını yıkar bir başkası
Kimse dövemez ama
Babam çok yorulabilir mesela
Dünya çok yorulmuş gibi hissederim
Artık daha yavaş dönüyormuş gibi
Veresiyesi yoktur aşkların; acısı peşin
Ben, aşkın katibiyim
Yaşamak derim, alnından öper gibi gelini
Badana yapar gibi gecekonduya
Yaşamak bir denklem / Gayrisiz içtiması tebessümlerin
Ben, düğmesini dikerim üniformamın
Birinciye açıklar imam salanın sonunda
Tırnaklarını yer meraklı kadınlar
O şanslı ismi beklerken
Her insan duyar kendi ismini
Bir gün cami hoparlörlerinden
Mahallenin süslü karılarıdır japon balıkları
Hortumun ucundan içilen su kadar serindir
Oysa, eskiciye vermişiz her birimiz çocukluđumuzu
Çamurlu elleriyle dokunur
Hak ettiđi paraya mevsimlik işçi
Para, ter kokuyorsa kıymetlidir

Ben, istihkakım olan insanlığı talep ederim yalnızca
Kördür babası ve mendil satarken eşlik eder ona ali
Yoksulluğun kokusunu da alıyor olmalı köpekler

Cihat Albayrak

Minimal Őir

Sofra Adabı

Savaş bygndr
Barış kgn
Budur sofra adabı yeryznn

#

Toprak Psikolojisi

'Ayağımız alışsın diye' mi
Elektriđimizi alır toprak

#

Őeytanın Duası

Őeytan dua ediyor
El penlerin ok olsun dnya

Cihat Albayrak

Referans Mektubu

Organizmadır dünya
Yürüyen koşan oturan sancıyan ağlayan
Büyüyünce karınca olmak isterdim ben
Yavrusunu ayak uçlarında saklayan
Bir erkek penguen
Rüzgar gülü olmalıyım ben
Bir çocuğun ellerinde
Tırnak içlerimde çamur birikmeli
Mahsur kalmalıyım madende
Dünyanın iç kulağında
Bir hücrenin dış çeperiyimdir belki de
'İnsan ne için yaşar? '
Soruları kendimize sormanın ne alamı var
Nerden bilsin bir protein
Neye hizmet ettiğini
Sevgili dünya,
Neyin peşindesin
Okumayı sökmüş şempanzeler
Ağaç yapraklarına anılarını yazıyormuş tırtıllar
Vay hainler!
Yiyip bitirecek dünyayı kahinler
Kıyamet tahminleri
Komutanların emirleri
Annemin öğütleri
Yolluk hazırlasana anne
Dua koy bir poşete
Referans mektubu yaz
Sorgu meleklerine
İyi çocuktur Cihat, de
Övünmek gibi olmasın
Benim çocuğumdur de
Başım dönüyor halayın başındaki mendil
On bir celladın arasındaki meşin yuvarlak gibi
Tebessüm ediyor ayşe
Sehpanın üstündeki dantel
Esnaf lokantasındaki peçete kadar temizim bu yüzden
Zılgıt kadar hayat doluyorum bazen
Ağıt kadar ağlamaklı gözlerim
İki ucuyum derenin
Tam ortası kareli defterin
İnsan, tüm dengelimi dünyanın, önemsiz bir parçası
Ölüm senfonisi,
Cansız et korosu
Eklemleri ağrıyormuş minarelerin
Dizi tutmayan ağaçları buyur ediyorlar
Oturtuyorlar dev testerelerin üzerine
Büyüyünce kumanda olmalıyım
Sesini kısmalıyım
Kulaktan dolma bilgilerin
Belgesel kanalları açmalıyım
Ve çizgi filmler çocuklara
Bütün güzel anların görüntüsünü dondurmalıyım

Silmeliyim fabrikaları ekrandan
Silahları, sigara üreticilerini
Büyüyünce, atlamalıyım dünyadan ve
Açılmamalı paraşütüm

Cihat Albayrak

Saklı Bahçe

Karanlıkta da acır gözleri insanın
Alıştıra alıştıra alırlar sevdiklerini
Ayrılık, organ mafyasıdır, söker insanın ciğerini
Saklı bahçelere gömerler, devşirmelerin yüreklerini
Ahlak polisleri arama yapar
Çıkarın derler
Ne kadar mutluluk varsa üzerinizde
Bu yüzden
Banyo fayansının arkasına sakladım
Tenekeden bisküvi kutusunda
Gazoz kapaklarını / Kitap ayrıçalarını
Ayşe'nin mektuplarını
Odun ateşinde yaktım, kitaplardan çaldığım
Şiir sayfalarını
Çok gizli belgeleriydi mutluluğun
Huzur ansiklopedileri
Alıştıra alıştıra yok ederler sevdiklerini
Uyku hâpı atarlar kitaplarına
'Okuduğumuzu anladık mı' diye sorarlar
Bir kez hatırlamadın mı
Kışkırtırlar unuttuklarını sana karşı
Fitne sokarlar kendinle arana
Beton dökerler, bütün güzel şeylerin üzerine
Sel sularının altında kalır huzurun
Mesaiye kalmıştır kader
Karanlıkta da acır insanın gözleri
Birileri kafaya takmıştır
İnsanları mutsuz etmeyi

Cihat Albayrak

Sessizlik

kaybolan sesler yankılanıyor kulaklarımda;
bir diktatörün buyrukları
ve bir peygamberin öğütleri halkına..
aşkla mühürlenmiş dudakların
sessizliğini hissediyorum
duvarlarda, derin kanallarda akan
sıcak gözyaşlarında
kaybolan yüzler beliriyor hayalimde;
bir sevgilinin özlemi
ve bir annenin hasreti oğluna...

***

toprak kokusu var hayatlarımızda
yarım bırakılmış her şiir,
ihanetidir aşkın insanlığa!
yalnızlık dinler öfkemizi
ve yağmur ağlar bizimle
ölüm; yanı başımızda
bekler bizi musallada
karalar bağlamış gecelerin
serin soluklarıdır rüzgarlar
bir yetimi giydirir toz bulutları
metale dokunmak gibi;
zaman körü toplumlar üretir
umut, iç gıcırdatan bir eylemdir
bir çocuk gülümsemesi
yönetir toplulukları;
geçmişe yürür sürüler
ve k a r a n l ı ğ ı tavaf eder kötülükler

Cihat Albayrak

Sokak Orkestrası

Gürültü yapacaksan illa
Çay kaşıklarını bardaklara çarp, üç çay biri açık
Kepengini kapat esnaf kahvesinin
Boyacı sandığına vur fırçalarınla
Pazarda sebzelerin fiyatını bağır mesela
Muavin ol, durakları hatırlat yolculara
'Uçkuyular'da inecek kalmasın'
Ne çok kulağa hoş gelen gürültü var aslında
'Bir buçuk pilav üstü dönerin var usta'
İyice anlaşılın diye
Vurgulayarak konuşurken öğretmen
'Neeeeeeymiş' diye başladığında sözlerine
Mesela, bir çocuk arkadaşından pas istediğinde
Ofsaydın kitabını yazmadığı yıllarda henüz
'Fatma Ablaaa' diye çağırdığında
Annemi komşu kadın
Bahçe duvarının ardından
Siz büyük adamlar
Gürültü yapmayı bile bilmiyorsunuz
Gökyüzünüze bir yağmur misafir oluyor
Akıl edip selam dahi vermiyorsunuz
Ayıptır ya hu
Ramazan davulcularını bile susturuyorsunuz
Aşık, dudaklarınızı okur, eyvallah da
Hani bir kez bile bağırılmaz mı insan,
'Seviyorum' diye

Cihat Albayrak

Tamara

Parmaklıklar ardı bir beden
Zamanın gitgide şeffaflaştırdığı
Bir neden'in sınırladığı ruhun
Açlığına gebedir
Doğuşuna yahut batışına şahitlik edemediği
Özgürlük gölgesi Güneş'in!

Bir bedeli vardır,
Büyük bir bedeli vardır esaretin,
Kimsesiz bırakılmış anıların âh'ı
Yankılanır duvarlardan
Sonsuz kez yansıyan aynalar gibidir
Bilinç;
Sonsuz kez sorgulanır neden'ler,
Pişmanlığa uzayan bir yol olur,
Sonsuz bir yol olur özgürlük;
Adı yoktur, neden'i yoktur
Özgürlüğün sınırı,
Ve yoktur
Sınırlayacak onu!

Parmaklıklar yalnız bedeni hapseder,
Ruh muktedirdir güneşin yirmi dört saate
Yayılmış ritüeline!

Gözlerden, görülenden öte
Bir mucizenin ilhamı ile anlamlı kalır kelimeler,
Kelimeler özgür kalır
Esarete sarf edilmiş her cümle ile;
Her şiir ile Tamara'ya uzar,
Adı, yahut neden'i olmayan bir özleme ışık tutar özgürlük!

Cihat Albayrak

Tesivan

Kabuslarını kazımışsın gözbebeklerine gene,
Hayata doymuş
Bedenini giyinmiş de gelmişsin bu gece.
Elinde İsrâfil'in suru,
Günaha susamışsın gene.

Zülfikar'la bölünmüş zamanda bir boşluk,
Varlık ardınca iki yok(sul) uz.
İki yoksunuz biz Tesivan;
Ölümsüz iki şizofren,
İki sevgi dilencisiyiz biz.

Cihat Albayrak

Yıldızlar

gecenin ardına,
karanlığa sığınmış
ruhlara nispet bir edayla semada tahtlanır yıldız.
karanlığı tavaf eden kötülükler vardır ve de;
hırsızlar, katiller, fahişeler, sarhoşlar.
yalnızlıklar vardır bir de,
umudunu yıldızlara bağlamış.
kaymasın diye
hayallerimizle bağladığımız yıldızlarımız vardır bizim.

Cihat Albayrak

Z Raporu

"Bir çocuğun sayamayacağı kadar çok insan öldürmüşler bugün" ¹
- Kan içmek ölümsüzlük vadediyor sanırsın ²

En parlak çağında zulüm
On binlerce ölü bir yıllık ciro
Öybirliği ile canını yakıyorlar
Özgür ailelerin
Ayakkabılarıyla giriyor işgalciler
Abdestli şehirlere
Abilik yapıyor
Dumanı üstünde silahlar
Tavşankanı bir Mısır ismarlıyor
Büyük adamlar askerlere
Kanlı temenniler, hayırlı cinayetler
Meydanlarda kıyamet provaları
Saklambaç oynuyor askerler demokrasiyle

Şehit kime denir;
Çocukların özlediklerine?

Hayatın yatılı okulu mudur
Sığınma kampları
Hayır, 'ekmek ıslatır gibi yalancıkdan yağmıyor yağmurlar' ³
Hayatın soğuk şakaları
Çocuk bedenlerindeki kurşunlar
Ölümleri yorumluyor televizyonlar
Haber bültenleri, ramazan eğlencesi olmalı
İçinden gülebilenlerin savaşılar

Hayır, korkmuyoruz sizden Bay Yabancı ⁴
Ağlamayı bilen gözlerimiz
Ve, siz bilmezsiniz
Gözünün akı kırmızısına bulanmış çocuklarımız var ⁵
Dilsiz günahları yoktur çocuk adamların
Siz günahkârsınız Bay Yabancı!

Çocukluktan başka özlediği hiçbir şey yok dünyanın
Keşke çocuklar ölme.

- 1/ Van Ercişli bir çocuğun Mısır'daki kanlı müdahale haberlerine yaptığı yorum.
- 2/ İclal Tiryaki
- 3/ Duran Aydın, Tmolos Edebiyat Dergisi, Sayı 13, Nisan 2013
- 4/ 'Bay Yabancı' ifadesi Sezai Karakoç'un, Ötesini Söylemeyeceğim adlı şiirinde geçmektedir.
- 5/ Cemil Aydın, Sesini Yitirmişlerin Ağıtı, AyVakti Edebiyat Dergisi, Sayı 145, Temmuz-Ağustos 2013

Milli Gazete'nin 24.08.2013 tarihli sayısında yayınlanmıştır.

Cihat Albayrak